

Kšištof Bizjo

TOKSINI

SM (Stariji muškarac, 40-50 godina)

MM (Mlađi muškarac, 20-25 godina)

EPIZODA ZA KRAJ

SM je privezan za stolicu.

MM: Konačno si se probudio, strašno dugo je to trajalo.

Toliko si se derao i umukao.

Hoćeš li da ždereš? Pitam, hoćeš li da ždereš, neću te moliti. Nećeš, onda nemoj.

Kad ti se bude htelo, onda možda više neće biti.

Kako smrdiš, o prokletstvo: govno. Usrao si se. Nemoj da misliš kako će me to dirnuti, nije mi prvi put da vidim tvoja govna.

Progovorićeš, konačno, ili ne? I, onda?

Juče si bio tako razgovorljiv. Sećaš li se, vikao si da ćeš me ubiti i šta?

Pa, hajde, dalje, toliko toga si uvek imao da mi kažeš.

Ćutanje ovaca? U pravu si, zašto pričati bilo šta, prosto brbljati.

Razmisli o toj šali. Doći ću tek za nekoliko sati. Idem do grada, moram malo da se opustim. Valja se odmoriti, zar ne? Ne može se neprestano gledati tvoja pijana faca.

Misliš da baljezgam koještarije, je li? Godinama skoro ni reč, a onda toliko toga u lice tatici, a? Eh, tatice, tatice. Uopšte, ja sam veseljak, tipčina, jedino mi s tobom nije išlo.

Jebeno sam te se plašio, jebeno.

Jednom sam rekao sebi da ti se neću javljati, kad si već takav zajebant.

Sada me prošlo. Pogledaj, mogu da te munem u facu, a ti mi ništa nećeš moći uraditi. Vidiš, ništa.

Izgubio si, prosto si izgubio. Odavno sam hteo da ti doakam, a ovog puta si gubitnik.

Kad ne bi bio moj rođendan, još bi se malo uzdržao. Toliko sam izdržao, da bih još malo mogao da izdržim.

SM: Cigaretu.

MM: Šta, šta si rekao?

SM: Cigaretu.

MM: Hoćeš cigaretu, nije loše, cigaretu.

A ne sećaš se šta si mi uvek govorio, a? Govorio si, da ne mogu da pušim u kući, jer se uvlači u zavese. Sećaš li se?

SM: Daj mi cigaretu.

MM: Ili šta, prebićeš me ili ispljuvati?

Nauči se, dođavola, bar jednom u životu da zamoliš. Neka to konačno dopre do tvog malog mozga: ne šalim se. Nisam zbog toga napravio ovaj cirkus, kako bih se sa tobom igrao dadilje.

SM: Cigaretu.

MM: Zatvori gubicu i slušaj šta ti govorim: sećaš li se, pitam te da li si se setio, tatice, šta si mi uradio poslednji put?

SM: Cigaretu.

MM: Slušaj gnoju, sećaš li se, ili ne?

Pamtiš li to veče, pre dva dana je to bilo, sećaš li se? Pa, tatice, tatice, da li si se setio? Jer ja nikada neću zaboraviti tu bruku. Govorio sam ti mesec dana da ću slaviti rođendan, zar nisam? Govorio sam ti da sam pozvao ljude iz moje grupe i molio sam te da ne guraš u to svoju pijanu, crvenu gubicu, govorio sam ti, zar ti nisam govorio? Znaš li šta si mi, proklet da si, bedniče, uradio?

Tatice, znaš li šta si mi uradio?

Oni nisu znali da mi je stari alkoholičar, koji sere u gaće. Mislili su da sam njihov mili drugar, koji izlazi na kraj sa porodicom. Tipčina, iz dobre porodice, gde je sve na svom mestu, tako si me učio, sećaš li se? Mogao sam to da predvidim, mogao sam da napravim žurku negde napolju, ali si mi dao reč. Dao si reč da ćeš se jednom u životu poneti kao čovek, a ne kao varalica. I ja sam, glupan, poverovao. Kreten sam, ništa drugo.

SM: Cigaretu.

MM: A znaš li šta me najviše nervira? Tvoja lažnost.

Svi znaju da si varalica, ali oficijalno sve je O.K.

Praznici, Božić, poseta baki. Kad hoćeš, onda umeš da se doteraš. Svi se osmehuju i sve je u redu, a?

Sećam se, još sam išao u osnovnu, neprestano sam te vukao kući, da te moji drugari ne bi videli, kako ležiš pijan ispred samoposluge?

Umukni, nisam ti dopustio da govoriš.

Znam šta hoćeš da mi kažeš, dobro znam. Lupetao si o tom toliko puta: O. K., nikad me nisi tukao. I šta, proizvešće te zbog toga u sveca? Imao si sreću, inače bih te još davno šutnuo u dupe. Ne bi te bilo, da nema mene.

Prosto bih te, tatice, ubio: zbog mene, zbog majke, zbog Sebastijana.

SM: Cigaretu.

MM: Slušaj kurvin sine: ako još jednom izgovoriš nešto o cigaretama, šutnuću te u njušku, ne šalim se.

Šta si to uobrazio, da ćeš od mene i dalje praviti krpu?

Onda gledaj, samo gledaj.

(MM vadi pištolj – beretu.)

To je moja prijateljica, ne vredaj je, jer ćeš požaliti.

SM: Jesi li poludeo, skloni to istog trena. Još ćeš mi nešto uraditi, idiote.

MM: Tiho, tiho, ne koristi takve reči, mogu se iznervirati.

Moja prijateljica ne voli, kad joj se tako obraća. Ona me voli, ona me voli i neće dozvoliti da mi naneseš nepravdu. Dosta je toga, dosta.

Je li tako, draga?

Vidiš, ona me sluša.

SM: Dobro, dobro, samo mirno.

MM: A majka ne zna gde si ti. Brine se, ali će je proći.

Još ništa nikom nismo oglasili. Niko ništa ne zna. Takav usrani alkoholičar ponekad nestane na po nekoliko dana. Niko za njim ne plače, niko ga ne traži. I zašto treba nekom takav usrani alkoholičar?

Svi su zadovoljni, jer imaju na trenutak spokoj. Ne treba skupljati razbijene tanjire, skidati hranu sa zidova, prati isporučanu posteljinu. Ništa, tišina.

Sećaš li se kako sam čekao da se vratiš uveče? Ulazio si, bacao nešto o zid u kuhinji i svaljivao se u krevet. Znaš li šta sam ja radio: ustajao sam jako rano i skupljao te proklete tanjire i hranu sa zidova. Stideo sam te se.

Mislio sam da ti o tome ništa ne znaš, da si, u stvari, dobri tatica, koga povremeno spopadnu bubice.

Na kraju sam prestao da spremam taj svinjac, opet bez promene. Ti se nikad nećeš promeniti.

Dok sam te čekao uveče, planirao sam u sebi: šta da ti kažem? Bio sam glup, mislio sam da, ako ti kažem, razumećeš i promeniti se.

Svitalo je a ja ništa nisam mogao da kažem, jer sam te se plašio.

I tako u krug.

Hoćeš li da piješ, nego, hoćeš li da piješ? Pitam te, hoćeš li da popiješ malo vode, suši li ti se grlo?

Hoćeš li nešto ili ne?

SM: Daj mi cigaretu.

MM: Rekao sam ti da ću ti dati u dupe, ako ne prestaneš da prdiš o pljugu.

Upitaj me nešto drugo, upitaj bilo šta.

Šta hoćeš da znaš? Hajde, pitaj.

Mnogo te to interesuje, zar ne? Misliš da si čvrst, ekstra tip.

Tako dugo sam čekao na taj trenutak, kako bih mogao da ti pogledam u oči, kažem šta hoću i ne plašim se. A ti, šta imaš da mi kažeš, onda – šta?

Kaži: šta hoćeš?

SM: Daj mi cigaretu.

MM: Idiote.

(MM prislanja pištolj – beretu, i puca u SM)

I, šta, šta sada, taticе, kako se osećaš? I, šta, šta sada, hoćeš li i dalje cigaretu, hoćeš li još uvek cigaretu? Izvoli, molim, kaži, zapalio bi ili ne? Pa, pa, kaži, zašto se tako glupo osmehuješ?

KRAJ